

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINA
KANTON 10
OPĆINSKI SUD U LIVNU
Broj: 68 0 P 017561 11 P
Livno, 07.12.2011. god.

Općinski sud u Livnu, sudac Sofiji Vrdoljak, u pravnoj stvari tužiteljice J.M.K. iz G., ul. ...
..., koju zastupaju punomoćnici E.P., G.D., E.A., Z.P., S.F., N.H., A.S., zaposlenici
Udruženja „Vaša prava BiH“ Sarajevo, ul. Safeta Hadžića b.b., te punomoćnik Davor
Bunoza, odvjetnik iz Mostara, protiv tuženika OPĆINA GLAMOČ, koju zastupa zz V.S.,
OJP Livno, uz sudjelovanje B.P., pomoćnika ombusmana Bosne i Hercegovine u svojstvu
promatrača, radi utvrđenja diskriminacije i naknade štete, nakon održane glavne, usmene i
javne rasprave koja je zaključena dana 17.11.2011. godine, u nazočnosti tužiteljice,
punomoćnika tužiteljice E.P., A.S., Davora Bunoze i zz tuženika, dana 07.12.2011.
godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

I. Utvrđuje se da je tužena Općina Glamoč izvršila diskriminaciju i povrijedila prava na
jednako postupanje prema tužiteljici J.M.K. na osnovu toga što je tužiteljica redovnica
(časna sestra), na način da nije dala suglasnost i potvrdila imenovanje tužiteljice za
ravnatelja Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč.

II. Nalaže se tuženoj da poduzme Zakonom propisane radnje sa ciljem da se prestane sa
diskriminacijom i nejednakim postupanjem prema tužiteljici zbog toga što je ista redovnica
– časna sestra, te da se da suglasnost i potvrdi imenovanje tužiteljice za ravnateljicu
Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč sve u roku od 30 dana.

III. Dužna je tužena da na ime naknade nematerijalne štete zbog povrede prava ličnosti i
časti isplati tužiteljici iznos od 4.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od
donošenja presude pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana i pod prijetnjom ovrhe.

IV. Dužna je tužena da naknadi tužiteljici troškove ovog postupka u iznosu od 720,00 M
sve u roku od 30 dana i pod prijetnjom ovrhe.

V. Tužiteljica se odbija sa dijelom tužbenog zahtjeva preko dosuđenog iznosa na ime
nematerijalne štete, te dijelom tužbenog zahtjeva kojim se potražuje zakonska zatezna
kamata za period od dana podnošenja tužbe do dana donošenja presude.

Obrazloženje

Dana 05.05.2011. godine tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika radi utvrđenja diskriminacije i naknade štete. U tužbi navodi da je Odlukom tužene br. 47/00 od 24.02.2000. godine osnovana javna ustanova Dječji vrtić „Leptirići“ Glamoč a na temelju javnog oglasa o prijemu u radni odnos u Dječji vrtić „Leptirići“ Glamoč, tužiteljica je dana 06.07.2000. godine primljena u radni odnos, na radno mjesto odgojiteljice. Tužiteljica je po struci odgojiteljica predškolske djece, a diplomirala je i za profesora predškolskog odgoja. Tužiteljica je ujedno i redovnica (časna sestra), članica zajednice K.K.K. Dana 30.10.2000. godine tužiteljica je imenovana za v.d. ravnatelja Dječjeg vrtića „Leptirići“ a po natječaju od 21.02.2002. godine od strane Upravnog vijeća vrtića je izabrana i imenovana za ravnateljicu na period od 4 godine, a tužena je kao osnivač vrtića svojim aktom od 03.04.2004. godine dala suglasnost na izbor tužiteljice za ravnatelja.

Tužiteljica je kao ravnateljica u početku svoju funkciju obavljala bez ikakvih problema, a prilikom smjene vlasti u općini Glamoč novi izabrani načelnik pok. R.G. dana 10.07.2003. godine bez ikakvog obrazloženja donosi odluku da se zaposlenici Dječjeg vrtića „Leptirići“ skidaju s platne liste proračuna. Ured Ombudsmena u Livnu ovo postupanje je ocjenio kao kršenje ljudskih prava i dao preporuku da tužena izvrši svoje financijske obveze prema vrtiću. Neslužbeno od članova općinskog vijeća tužiteljica je saznala da pojedincima smeta što je tužiteljica redovnica i da zbog toga ne može biti ravnateljica vrtića.

Po isteku mandata, dana 27.03.2006. godine objavljen je javni natječaj za izbor i imenovanje ravnatelja vrtića, koji natječaj je tužena povukla a novi raspisala 30.06.2008. godine. U navedenom periodu tužiteljica je bila v.d. ravnatelj vrtića na temelju Zaključka Upravnog vijeća vrtića od dana 10.05.2006. godine. Istog dana kada je objavljen natječaj za izbor i imenovanje ravnatelja vrtića Općinsko vijeće Glamoč je donijelo Odluku o privremenom imenovanju predsjednika i članova Upravnog vijeća Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč. Po raspisanom natječaju tužiteljica se pravovremeno jedina prijavila na objavljeni natječaj i ispunjavala je sve propisane uvjete pa je Upravno vijeće vrtića donijelo Odluku kojom imenuje tužiteljicu ravnateljicom vrtića u narednom mandatu. Kako osnivač vrtića tužena je bila dužna u skladu s propisima imenovati ravnatelja vrtića na prijedlog Upravnog vijeća, međutim tužena nije potvrdila istu Odluku, niti je dala obrazloženje za takvo postupanje.

Tužiteljica smatra da tužena odbija potvrditi imenovanje tužiteljice za ravnateljicu vrtića iz razloga što je ista redovnica. Službeno tužena nije napisмено dala razloge za takvo postupanje ali je načelnik općine Glamoč gos. R.M. iznio svoj stav u emisiji „Crta“ na BHT-u (<http://...>) gdje je naveo zbog čega Općinsko vijeće odbija da potvrdi imenovanje tužiteljice za ravnateljicu vrtića, prema načelniku će biti prihvatljivo kada otac S., koji je monarh u G., bude direktor škole. Prema navodima načelnika općine Glamoč nebitno je koje je struke tužiteljica, čak je nebitno što se na ranije raspisanim natječajima nitko drugi nije prijavio osim tužiteljice, koja je ispunjavala sve uvjete, a nebitno je što su i roditelji

zadovoljnji radom tužiteljice i što u 8 godina niti jedan roditelj nije imao prigovor na rad tužiteljice.

Sve godine rada u vrtiću tužiteljica je kraje profesionalno obavljala dužnost odgajateljice, odnosno ravnateljice, isključivo u interesu djece a uspjela je da u vrtiću idu zajedno djeca različitih nacionalnosti i vjera, da se zajedno druže i da se ne dijele po osnovu svoje nacionalnosti. Tužiteljica je spriječila pokušaj da se djeca podjele u programe za srpsku/hrvatsku/bošnjačku djecu, a najveću potporu tužiteljici daju roditelji djece. U vrtiću nisu istaknuta vjerska ili nacionalna obilježja koja bi dovodila u podređene ili neugodan položaj pripadnike drugih naroda.

U Bosni i Hercegovini ne postoje propisi koji bi zabranili tužiteljici da bude ravnateljica zbog toga što je redovnica i što nosi svoju uniformu, pa ovakvo ponašanje tužene predstavljanje u privatni život tužiteljice, bez ikakvog pravnog osnova i legitimnog cilja. Bosna i Hercegovina kao multikulturalna država teži ka multikulturalnom obrazovanju sa ciljem prihvatanja i tolerancije na druge kulture a tužiteljica je uspjela profesionalnim obavljanje svoje dužnosti pasivnu koegzistenciju i ostvariti nešto što izgleda kao nemoguće u našoj državi da ostvari razvijen i održiv način zajedničkog država u multikulturalnom društvu a što je postignuto izgradnjom razumjevanja, uzajamnog poštovanja i dijaloga među grupama različitih kultura te osiguranjem jednakih mogućnosti svima bez ikakve diskriminacije. Ovakav način rada tužiteljice, za razliku od načelnika općine i Općinskog vijeća Glamoč, prepoznali su roditelji malodobne djece, kojima uopće ne smeta da je ravnateljica vrtića redovnica, već im je na pravom mjestu dobrobit djece, kao i samoj tužiteljici.

Tužena na svaki način nastoji diskriminatorskim radnjama isključiti tužiteljicu i nejednakim postupanjem prema tužiteljici da onemogući normalan rad vrtića. Pored toga što je u emisiji „Crta“ općinski načelnik tužene jasno iznio stav da tužiteljica neće dobiti potvrdu za ravnateljicu vrtića samo zato što je redovnica, tužena neizvršavanjem svojih finansijskih obaveza također nastoji onemogućiti normalan rad vrtića, a što je vidljivo i iz rebalansa budžeta u kojem je prepolovljen iznos za vrtić.

Zbog navedenih radnji tužene, različitog postupanja prema tužiteljici samo zato što je redovnica ista odbija da potvrdi imenovanje tužiteljice za ravnateljicu, pa se radi o diskriminaciji iz čl. 2. zakona o zabrani diskriminacije BiH. Zbog takvog postupanja tužene, koje traje osam godina tužiteljica potražuje i naknadu nematerijalne štete zbog povrede prava ličnosti u iznosu od 8.000,00 KM.

Tužbenim zahtjevom tužiteljica traži da se utvrdi da je tužena Općina Glamoč izvršila diskriminaciju i povrijedila prava na jednako postupanje prema tužiteljici J.M.K. na osnovu toga što je tužiteljica redovnica (časna sestra), na način da nije dala suglasnost i potvrdila imenovanje tužiteljice za ravnatelja Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč, da se naloži tuženoj da poduzme Zakonom propisane radnje sa ciljem da se prestane sa diskriminacijom i nejednakim postupanjem prema tužiteljici zbog toga što je ista redovnica – časna sestra, te da se da suglasnost i potvrdi imenovanje tužiteljice za ravnateljicu Dječjeg vrtića

„Leptirići“ Glamoč sve u roku od 30 dana, te da joj tužena naknadi nematerijalnu štetu zbog povrede prava ličnosti i časti isplati tužiteljici iznos od 8.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate i da joj naknadi troškove postupka, sve u roku od 30 dana i pod prijetnjom ovrhe.

U pismenom odgovoru na tužbu od 21.06.2011. godine osporava tužbeni zahtjev u cijelosti kako pravni osnov tako i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. Navodi da suglasnost na imenovanje za direktora Dječjeg vrtića „Leptirić“ Glamoč daje Općinsko vijeće koje ima 15 vijećnika iz 8 političkih stranaka. Dječji vrtić nema usvojen Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu, sistematizaciji poslova i načina rada a dostavljen je Općinskom vijeću na suglasnost dana 12.04.2011. godine, a bio je na dnevnom redu za 23 sjednicu Općinskog vijeća Glamoč za dan 14.06.2011. godine, koja točka dnevnog reda je zbog smrtnog slučaja u obitelji tužiteljice odložena za narednu sjednicu. Kako Općinsko vijeće nije dalo suglasnost na novi Pravilnik nije moglo ni potvrditi imenovanje tužiteljice za ravnateljicu vrtića, pa je neosnovana tvrdnja da je izvršena diskriminacija prema tužiteljici. Smatra da Upravno vijeće nije ni moglo raspisati javni natječaj za imenovanje ravnatelja javne ustanove Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč s obzirom da radno mjesto i uvjeti moraju biti propisani i utvrđeni Pravilnikom. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti kao neutemeljen.

Pred sudom su izvedeni slijedeći dokazi: saslušana je tužiteljica u svojstvu parnične stranke, saslušani su svjedoci: s. Z.L., s. M.K. i s.A.A.; izvršen je uvid u cijeli spis uz čitanje isprava iz istog, i to: odluke o osnivanju Dječjeg vrtića „Leptirić“ Glamoč od 29.02.2000. godine, rješenja Dječjeg vrtić „Leptirići“ br. 04-139/00 od 6.7.2000. godine, diplome Učiteljske akademije u Zagrebu za J.M.K. br. 8442/2000 od 5.5.2000. godine, diplome Sveučilišta u Mostaru za J.M.K. br. 1896 od 25.03.2011. godine, iskaznice K.K.K. za tužiteljicu br. 792, odluke Upravnog vijeća dječijeg vrtića od 30.10.2000. godine, natječaja za izbor ravnatelja Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč, suglasnost Upravnog vijeća za izbor ravnatelja br. 01-03/02 od 28.3.2002. godine, suglasnost općinskog načelnika na izbor ravnatelja br. 04-220/02 od 3.4.2002. godine, obavijest općine Glamoč br. 01-298/03 od 10.07.2003. godine, odluke institucije ombudsmena /ombudsmana ured u Livnu br. X:328/03 od 01.08.2003. godine, javnog natječaja br. 10/2006 od 27.3.2006. godine, dopisa za davanje suglasnosti upravnog vijeća dječiji vrtić leptirić br. 16/2005 od 10.05.2006. godine, javni natječaj br. 33-7/2008 od 30.06.2008. godine, odluke OV-Glamoč od 30.06.2008. godine, prijave tužiteljice na natječaj od 18.07.2008. godine, dopisa predsjednika Upravnog vijeća Dječjeg vrtića „Leptirići“ br. 46-07/2008 od 01.08.2008. godine, izvod iz izvještaja o izvršenju budžeta općine Glamoč od 01.01. do 31.12.2010. godine, zapisnik o glavnoj raspravi u predmetu ovog suda br. 68 0 Rs 011938 10 Rs od 12.04.2011. godine, zapisnika s sjednice Upravnog vijeća br. 01/11 od 11.04.2011. godine, dopis za davanje suglasnosti na Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu, sistematizaciji poslova i načinu rada Dječjeg vrtića „Leptirići“ br. 21-04-2011 od 12.04.2011. godine, suglasnost općinskog načelnika br. 01-330/01 od 21.06.2001. godine, zapisnika sa sjednice Upravnog vijeća br. 02/06 od 9.5.2006. godine, Pravilnika o unutarnjoj ustrojstvu sistematizaciji i načinu rada Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč od 11.04.2011. godine, Statut Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč od 26.06.2008. god. Izveden je i dokaz čitanjem

članka „Oslobođenja“ elektronskog izdanja od 13.11.2011. godine pod nazivom „Mutlietlički vrtić na udaru: Ne smeta samo Glamočki nego i Kiseljački“, a koji dokaz je tužiteljica dostavila nakon provođenja pripremnog ročišta jer je isti objavljen 13.11.2011. godine, pa se nije mogao predložiti na pripremnom ročištu. Izvršeno je i preslušavanje i pregledavanje video zapisa BHT 1 iz emisije „Crta“ od 28.3.2011. godine.

Na temelju svjesne i brižljive ocjene navedenih dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno (čl. 8. Zakona o praničnom postupku) odlučeno je kao u izreci presude.

Stavkom I tužbenog zahtjeva tužiteljica traži da se utvrdi da je tužena Općina Glamoč izvršila diskriminaciju i povrijedila prava na jednako postupanje prema tužiteljici J.M.K. na osnovu toga što je tužiteljica redovnica (časna sestra), na način da nije dala suglasnost i potvrdila imenovanje tužiteljice za ravnatelja Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč.

Iz provedenih dokaza je utvrđeno da je tužena Općina Glamoč donijela Odluku br. 47/00 od 24.02.2000. godine o osnovanju javna ustanova Dječji vrtić „Leptirići“ Glamoč, radi trajnog obavljanja predškolskog odgoja i obrazovanja. Tužiteljica je temeljem javnog oglasa primljena u radni odnos u Dječji vrtić „Leptirići“ s danom 06.07.2000. godine na radno mjesto odgajateljice, po rješenju 04-139/00 od 06.07.2000. godine. Tužiteljica je redovnica, časna sestra, članica zajednice K.K.K., i po zvanju odgajatelj predškolske djece po diplomi Sveučilišta u Zagrebu Učiteljska akademija Zagreb br. 8442/2000 od 05.05.2000. godine i profesor Predškolskog odgoja po diplomi o stečenoj stručnoj srpemi VII/1 stupnja Fakulteta prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti Sveučilišta u Mostaru.

Po razrješenju dotadašnjeg v.d. ravnatelja vrtića, tužiteljica je imenovana za v.d. ravnatelja za naredno razdoblje od 6 mjeseci po odluci Upravnog vijeća od 30.10.2000. godine, a nakon raspisanog natječa za ravnatelja, na koji se tužiteljica prijavila, imenovana je za ravnatelja vrtića na koje imenovanje je dao suglasnost Općinski načelnik Glamoča po suglasnosti br. 04-220/02 od 03.04.2002. godine. Po isteku mandata tužiteljica je nakon povlačenja javnog natječaja od 27.03.2006. godine za izbor i imenovanje ravnatelja vrtića, bila imenovana po zaključku Upravnog vijeća vrtića od 10.05.2006. godine za v.d. ravnatelja vrtića.

Novi natječaj za izbor i imenovanje ravnatelja raspisan je 30.06.2008. godine, po kojem natječaju je tužiteljica od strane Upravnog vijeća vrtića na sjednici od 01.08.2008. godine predložena za ravnatelja i prijedlog je dostavljen osnivaču, Općinskom vijeću Glamoč radi davanja suglasnosti. Prema navodima tužiteljice ista je bila jedini kandidat koji se prijavio na natječaj i ispunjavala je sve uvjete koji su se tražili u natječaju.

Prema čl. 34. Zakona o predškolskom odgoju i naobrazbi („Narodne novine Hercegbosnake županije“, br. 5/99), a koji Zakon je vrijedio u vrijeme raspisivanja i provedenja javnog natječaja za izbor i imenovanje ravnatelja Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč, za ravnatelja može biti imenovana osoba koja ispunjava uvjete za odgovoditelja te da ima 5 godina radnog staža u djelatnosti predškolskog odgoja, a bira se na temelju javnog

natječaja koji raspisuje upravno vijeće vrtića u skladu sa zakonom i statutom. Ravnatelj se imenuje i razrješava osnivač dječjeg vrtića na prijedlog upravnog vijeća dječjeg vrtića. Prema Zakonu o preškolskom odgoju i obrazovanju u Hercegbosanskoj Županiji („Narodne novine Hercegbosanske Županije“, br. 8/09), koji je stupio na snagu osmog dana od dana objavljivanja u Narodnim novinama HBŽ tj. 31.10. 2009. godine ravnatelja predškolske ustanove imenuje i razrješava upravno vijeće uz prethodnu suglasnost osnivača na period od 4 godine.

Upravno vijeće Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč je u skladu s naprijed navedenim Zakona o predškolskom odgoju i naobrazbi i Statutom vrtića od 25.06.2008. godine, provelo postupak za izbor i imenovanje ravnatelja i predložilo osnivaču Općini Glamoč tužiteljicu za ravnatelja svojim podneskom od 01.08.2008. godine, br. 46-07/2008.

Među strankama nije sporno da tužena Općina Glamoč, odnosno Općinsko vijeće Glamoč nije donijelo odluku o izboru tužiteljice na mjesto ravnatelja vrtića, niti je donijelo odluku kojom se odbija prijedlog Upravnog vijeća vrtića za imenovanje tužiteljice.

Sud nije prihvatio navode tužene iz odgovora na tužbu da je jedini razlog što tužena nije donijela odluku o izboru i imenovanju tužiteljice za ravnatelja vrtića je to što nije usvojen Pravilnik o unutrašnjem ustrojstvu, sistematizaciji poslova i načinu rada Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč, jer iz provedenih dokaza nesporno proizlazi da se Upravno vijeće vrtića obratilo Općinskom vijeću Glamoč radi imenovanja ravnatelja vrtića dopisom od 01.08.2008. godine u vrijeme kada je važio Pravilnik o sistematizaciji poslova i zadataka Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč iz 2000. godine, a da je novi Pravilnik o unutrašnjem ustrojstvu, sistematizaciji poslova i načinu rada Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč od 11.04.2011. godine dostavljen osnivaču vrtića radi davanja suglasnosti, na koji Općinsko vijeće nije dalo suglasnost do zaključenja ročišta glavne rasprave. Donošenje novog Pravilnika o unutrašnjem ustrojstvu vrtića je bilo vezano za usklađivanje akata po donšenju novog Zakona o predškolskom odgoju i obrazovanju u Hercegbosanskoj Županiji pa se tužena ne može pozivati na činjenicu da vrtić nema Pravilnika, kad je u prijelaznim završnim odredbama novog Pravilnika navedeno da stupanjem na snagu novog pravilnika prestaje važiti Pravilnik o sistematizaciji poslova i zadataka Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč iz 2000. godine.

Sud je prihvatio navode tužiteljice da se prema istoj postupalo na drugačiji način i da se ista diskriminira ograničavanjem njenog temeljnog prava da bude izabrana na radno mjesto na koje se prijavila po raspisanom natječaju, za koje je ispunjava sve uvete propisane zakonom i pravilnikom, samo zato što je redovnica, časna sestra i što nosi odoru svog reda, sa svhom i posljedicom da joj se onemogućuje ostvarivanje prava na ravnopravnoj osnovi, prava zagarantiranog Ustavom Bosne i Hercegovina i međunarodnim konvencijama.

Iako je proveden postupak po javnom natječaju i Upravno vijeće vrtića predložilo tuženom da imenuje tužiteljicu za ravnatelja Dječjeg vrtića „Leptirić“ Glamoč još 01.08.2008. godine, tužena nije donijela odluku o izboru i imenovanju tužiteljice za ravnatelja. Tužena nije

donijela ni negativnu odluku kojom se ne prihvata prijedlog Upravnog vijeća za izbor i imenovanje tužiteljice za ravnateljicu vrtića.

Prema navodima tužiteljice, koji nisu u suprotnosti s izvedenim dokazima, posebno navodima Općinskog načelnika iz emisije „Crta“, načelnik Općine Glamoč, R.M. je izjavi da ga smeta odora tužiteljice, odora časne sestre i da u Općinskom vijeću Glamoča nema konsenzusa oko imenovanja tužiteljice za ravnateljicu Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč. Načelnik je izjavio i to da mu je iz ugla gledanja Hrvatskog naroda jasan stav tog naroda ali da iz ugla gledanja druga dva naroda stav je takav da je imenovanje tužiteljice za ravnateljicu vrtića prihvatljivo samo ukoliko bi i otac S., monah iz manastira V., bio direktor škole.

Dakl, nesporno je da se tužena, Općina Glamoč preko svojih tijela Općinskog vijeća i Općinskog načelnika, ponaša prema tužiteljici na diskriminirajući način, da se radi o neposrednoj diskriminaciji jer se radi o različitom postupanju prema tužiteljici po osnovu njene vjere i odore koju nosi, tj. pripadnosti redu K.K.K., na način da joj onemogućava ravnopravno ostvarivanje prava na imenovanje za ravnatelja javne ustanove dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč tim što preko tri godine ne donosi suglasnost o izboru i imenovanja tužiteljice za ravnateljicu ustanove ili odluku kojom odbija prijedlog Upravnog vijeća, bez opravdanih razloga ili razloga koji su izuzeci od principa jednakog postupanja.

Prema iskazima tužiteljice, što tužena nije osporila, na rad tužiteljice nema primjedbi kako od strane roditelja djece iz vrtića, tako ni osnivača. U vrtiću nema nikakvih obilježja, kao nacionalnih tako ni vjerskih, a tužiteljica je odbila pokušaj tužene da se u vrtiću naprve odvojene skupine djece sa posebnim nacionalnim programom što pokazuje da se ista izdigla iznad pojedinačnih interesa bilo kojeg naroda i vjere pa i onih koji su osnovali vrtić koji bi trebali djelovati u ime svih.

Tužena Općina Glamoč nije dokazala da se prema tužiteljici nije ponašala na diskriminirajući način niti je za to nudila dokaze iako teret dokazivanja pada na stranu za koju postoji pretpostavka da je činila diskriminaciju, u ovom slučaju na Općinu Glamoč.

Zabrana diskriminacije je uređena međunarodnim dokumentima. Općom deklaracijom o ljudskim pravima garantira se svim ljudima sloboda i jednakost u dostojanstvu i pravima, bez obzira na „bilo kakvu razliku kao što je rasa, boja kože, sple, jezika, vjere, političko ili neko drugo uvjerenje, nacionalno ili društveno porijeklo, imovina, rođenje ili neko drugi status“. Člankom 7 Deklaracije se utvrđuje da su „svi pred zakonom jednaki i svi imaju pravo na jednaku pravnu zaštitu, bez ikakve diskriminacije. Svi imaju prvo na jednaku zaštitu od bilo kojeg oblika diskriminacije kojim se krši ova Deklaracija, kao i od svakog poticanja na takvu diskriminaciju“.

Ustavom Bosne i Hercegovine je regulirano da prava i slobode predviđene Europskim konvencijama za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i u njenim protoklima se direktno primjenjuju u Bosni Hercegovini i da ti akti imaju prioritet nad svim ostalim zakonima.

Diskriminacije je zabranjena i po Zakonu o zabrani diskriminacije („Sl. Novine Federacije BiH“, br. /09) kako bi se uspostavio okvir za ostvarivanje jednakih prava i mogućnosti svim osobama u Bosni Hercegovini i uredio sustav zaštite od diskriminacije a sve u skladu s Ustavom Bosne i Hercegovine te međunarodnim standardima koji se odnose na ljudska prava i osnovne slobode. Jednake mogućnosti omogućuju bilo kojem pojedincu, bez obzira na njegove različitosti, jednake startne pozicije u utakmici za ograničene resurse koji postoje u društvu, bez da mu se postavljaju bilo kakve prvine prepreke.

U konkretnom slučaju je utvrđeno različito postupanje prema tužiteljici jer je ista od strane tužene Općine Glamoč, njenih tijela Općinskog načelnika i Općinskog vijeća Glamoča, dovedena u nepovoljniji položaj za razliku od onih drugih koji ne pripadaju nekom redu i koji ne nose odoru svoga reda, jer ista zbog takvog ponašanja tijela tužene ni nakon tri godine od provedenog natječaja i prijedloga za izbor imenovanje nije imenovana za ravnateljicu vrtića. Radi se o „namjernoj“ diskriminaciji koja ima za cilj da na direktan način provrijedi njeno pravo na jednako postupanje. Tužena svojim nepostupanjem, tj. propuštanjem radnje da odluči o prijedlogu Upravnog vijeća vrtića, da odluči o izboru i imenovanju tužiteljice prema tužiteljici različito postupka samo zato što je redovnica, časna sestra i što nosi odoru svoga reda.

S obzirom na naprijed navedeno tužiteljica ima pravo da u sudskom postupku traži zaštitu svojih prava i da traži da se utvrdi da je tužena povrijedila tužiteljčino pravo na jednako postupanje, na osnovu toga što je tužiteljica redovnica, časna sestra, na način da nije dala suglasnost i potvrdila imenovanje tužiteljice za ravnatelja Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč (čl. 12 st. 1. točka a Zakona o zabrani diskriminacije („Sl. Novine Federacije BiH“, br. 59/09), pa je odlučeno kao u stvku I izreke presude.

Kako je utvrđena povreda prava tužiteljice na jednako postupanje, istoj pripada i pravo da tužbenim zahtjevom traži zabranu poduzimanja radnji kojima se krši ili može prekršiti njeno pravo na jednako postupanje, odnosno da se izvrše radnje kojima se uklanja diskriminacija ili njene posljedice (točka b) st. 1. čl. 12. istog Zakona) pa je naloženo tuženoj da poduzme Zakonom propisane radnje sa ciljem da se prestane sa diskriminacijom i nejednakim postupanjem prema tužiteljici zbog toga što je ista redovnica – časna sestra, te da se da suglasnost i potvrdi imenovanje tužiteljice za ravnateljicu Dječjeg vrtića „Leptirići“ Glamoč (stavak II izreke presude).

Tužiteljici zbog povrede prava na jednako postupanje pripada pravo na naknadu materijalne i nematerijalne štete uzrokovane povredom prava zaštićenog joj prava (točka c) st. 1. istog Zakona). Iz iskaza tužiteljice je utvrđeno da je postupanje tužene, tj. njenih tijela bilo ponižavajuće za tužiteljicu, da su povrijedili njeno dostojanstvo, da se ulijed takvog postupanja obraćala institucijama za pomoć, a na kraju je podnjela i ovu tužbu, dok se ona na drugoj strani bori za i uči djecu toleranciji i bogatstvu različitosti.

Na okolnosti utvrđenja duševnih bolova koje je tužiteljica trpjela zbog različitog postupanja prema njoj i povrede časti i ugleda uslijed takovog postupanja provedeno je vještačenje po dr. Salihu Terzić, stalnom sudskom vještaku neuropsihijatru iz Bugojna.

Nalazu i mišljenju vještaka od 18.10.2011. godine, koje je provedeno na temelju dokumentacije iz spisa i neposrednog psihijatrijskog intervjua, sud je poklonio vjeru kao stručnom i sačinjenom u skladu s pravilima struke.

Prema nalazu i mišljenju vještaka, činom tužene tužiteljica osjeća nepravedan odnos prema njoj i u svemu se osjeća bespomoćno jer to traje godinama. Navodi da tužiteljica jasno produkuje simptome tjelesnog reagiranja a uvjetovane su u povišenoj anksioznosti što je prihijatrijski fenomen. Kako tužiteljica ne uzima nikakve lijekova, koji se daju u istim situacijam, govori o činjenici da se radi o dosta jakoj i psihički stabilnoj osobi, koja ove svoje probleme „liječi“ molitvom i na taj način provodi jedan vid psihoterapijskog postupka. Iako tužiteljica u ovoj situaciji nije koristila bolovanje, ista je godišnji odmor koristila da bi „prikupila snagu za svoju borbu“. Prema mišljenju vještaka sporni događaji i smetnje koji ima tužiteljica su u direkton vezi ali se ne može govoriti o predisponirajućim faktorima jer se radi o osobi koja nikada nije imala potrebu za prisihatrijskim tretmanom, bilo koje vrste. Tužiteljica ima smetnje tipa promuklosti zbog kojih se liječi već dvije godine, ali se ne mogu povezati isključivo sa psihogeno uvjetovanim, a li sva psihička naprezanja koja ima imaju snažan efekat kod periodičnih pojavljivanja ovih smetnji. Vještak u nalazu navodida je svako zasjedanje Općinskog vijeća koje govori o njenom problemu, te susret s Načelnikom pojačavaju njene smetnje. Nedvojbeno, postupanje tužene kod tužiteljice je dovelo do narušavanja ugleda, njene časti i dostojanstva.

Tužiteljici pripada pravo na naknadu nematerijalne štete zbog narušavanja ugleda, njene časti i dostojanstva, kao posljedice nejednakog postupanja prema tužiteljici pa je tužena obvezana na naknadu nematerijalne štete tužiteljici u iznosu od 4.000,00 KM. Kod dosuđenja ovog vida naknade sud je cijenio činjenicu da postupanje tužene, odnosno nepostupnje, traje godinama, da traje i dalje, vodeći računa da se radi o časnoj sestri koja svoj poziv i zvanje koristi na dobroti svih oko sebe, djece kojoj služi, koju uči toleranciji i bogatstvu različitosti, za razliku od onih koji obnašaju javne funkcije i javno istupaju protiv jednakog postupanja.

Tužiteljica se odbija sa dijelom tužbenog zahtjeva preko dosuđenog iznosa na ime nematerijalne štete, te dijelom tužbenog zahtjeva kojim se potražuje zakonska zatezna kamata za period od dana podnošenja tužbe do dana donošenja presude.

Odredbom članka 179. st.2. Zakona o parničnom postupku određeno je da će sud u presudi kojom nalaže izvršenje neke činidbe odrediti rok od 30 dana za njezino izvršenje.

Odredbom članka 277. st. 1. Zakona o obveznim odnosima određeno je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zateznu kamatu.. Zakonska zatezna kamata na novčanu obvezu s naslova nematerijalne štete izražene u novcu ne može početi teći dok taj iznos u novcu nije određen, pa kad je utvrđen iznos tek presudom, kamate teku od donošenja prvostupajnske presude.

Tužiteljica potražuje naknadu troškova postupka u iznosu od 720,00 KM koji se odnose na zastupanje na pripemnom ročištu i ročištu glavne rasprve u iznosu od po 360,00 KM za

svaku parničnu radnju, pa je sukladno čl. 386 Zakona o parničnom postupku odlučeno da tužena naknadi troškove postupka tužiteljici.

Sudac
Sofija Vrdoljak

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Livno.

Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 30 dana od dana donošenja presude.